22/03/2021

“Η υπερευαισθησία στην πνευματική ζωή”

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

Ο υπερευαίσθητος χριστιανός μοιάζει με έναν πολεμιστή χωρίς πανοπλία γιατί η πολλή ευαισθησία τον αποδυναμώνει και τον αφήνει εκτεθειμένο στις διαθέσεις του πονηρού!

Λογισμοί εξ αριστερών εισχωρούν πιο εύκολα γιατί κάμπτονται οι αντιστάσεις και ο διάβολος βρίσκει χώρο να αλωνίζει αφού πέφτουν οι άμυνες! Ό,τι και να μας πει μας πείθει γιατί η ευαισθησία μάς κάνει μαλακούς, ευκολόπιστους και αγαθούς. Οι αγωνιστές του Χριστού πρέπει να έχουμε θάρρος, γενναίο φρόνημα, αποφασιστικότητα και πυγμή… πνεύμα και όχι συναίσθημα πάντα, και φυσικά πίστη στον Αναστημένο Χριστό!

Να αισθανόμαστε, να συναισθανόμαστε, να μην αδιαφορούμε αλλά με διάκριση και με λίγη αναισθησία που κάποιες φορές θα μας γλιτώσει από τις παγίδες στις οποίες εντέχνως πάει να μας ρίξει ο διάβολος!

Άλλωστε ο εχθρός στο ευάλωτο σημείο χτυπάει… θυμήσου και τον Αχιλλέα! Γι’αυτό αν υπάρχει μια τρύπα μέσα μας από την οποία εισβάλλει ο εχθρός μας και αυτή ονομάζεται υπερευαισθησία ας πάμε στο σούπερ μάρκετ να αγοράσουμε λίγη αναισθησία όπως έλεγε ο Άγιος Παίσιος!

Αν εγώ τσακώθηκα με τον άνδρα μου και λυπηθώ τόσο πολύ ώστε να μην μπορώ να ξανασηκωθώ είναι σοβαρό πνευματικό ολίσθημα! Αν πάλι απολύθηκα και με πήρε από κάτω από τη στενοχώρια μου και κλείστηκα στον εαυτό μου και έπαθα

κατάθλιψη και έχασα την πίστη μου οφείλεται στο ότι παρασύρθηκα από την ευαισθησία μου και δε διαχειρίστηκα πνευματικά αυτή την κρίση!

Χρειάζεται να βάλουμε μέσα μας σωστές προτεραιότητες και να μην αφήνουμε να μας κυβερνούν τα συναισθήματα μας γιατί έτσι σε κρίσιμες ώρες θα βουλιάζουμε και θα κινδυνεύουμε να πνιγούμε! Τίποτα και κανείς δεν μπορεί και δεν πρέπει να μας χωρίζει από το Χριστό! Αυτός να είναι το Α και το Ω στη ζωή μας! Έτσι όλα τα κύματα θα σκάνε πάνω Του και εμείς θα μένουμε ασφαλείς και ειρηνικοί! Αν όμως χάσουμε το Χριστό τα χάσαμε όλα!

Μια υγιής λοιπόν και συνεπής πνευματική ζωή είναι ο τρόπος να πάψουμε σιγά σιγά να είμαστε συναισθηματικοί και να γίνουμε πνευματικοί άνθρωποι. Έτσι θα οχυρώσουμε καλύτερα την ψυχή μας απέναντι στον αιώνιο εχθρό της και θα πάψουμε να έχουμε πτώσεις τουλάχιστον εξαιτίας της υπερευαισθησίας μας ... η οποία σημειωτέον μπορεί να μας οδηγήσει και στην απελπισία! Μέγιστος πνευματικός και ψυχικός κίνδυνος!

Ο χριστιανός φυσικά και θα πέσει αλλά οφείλει να ξανασηκωθεί! Το κλειδί είναι να διαχειριζόμαστε πνευματικά και όχι συναισθηματικά οτιδήποτε μας συμβαίνει. Δηλαδή να προσευχόμαστε, να λειτουργούμαστε, να κοινωνάμε, να εξομολογούμαστε, να συζητάμε με τον πνευματικό μας, να λέμε τον πόνο μας στο Χριστό και στην Παναγία και στους Αγίους με πίστη και ταπείνωση!

Και να τους ζητάμε όχι τόσο να μας λύσουν το πρόβλημα αλλά να μας δίνουν δύναμη, κουράγιο, υπομονή, χαρά, ελπίδα και πίστη και έτσι θα βγαίνουμε από τις δοκιμασίες πιο γενναίοι και δυνατοί και το πρόβλημα μας που μας φάνταζε βουνό θα το βλέπουμε πλέον λοφίσκο! Όπλα λοιπόν χρειαζόμαστε πνευματικά και συμμάχους σε αυτόν τον αόρατο πόλεμο γιατί ο εχθρός μας είναι ανελέητος!

Όμως μην ξεχνάμε ότι ο Χριστός μας είναι το Μέγα Έλεος και πάντα να καταφεύγουμε σε Αυτόν για να μας ανεφοδιάζει και να μας εμψυχώνει... και μαζί Του οι νίκες μας είναι σίγουρα εγγυημένες! (Α.Κ.Β)

πηγή: inpantanassis.blogspot.com